

DIENAS DIENAS PIRMADIENAS

Ievadita Latvijas futbola meistarība

Azīmes par mūsu sportistiem personīgi

Latviešu sporta vadītājs Rob. Plūme, sīkāk iepazīstinot ar disciplīnas pārkāpumiem, kurus izdarījuši Valroga boksa vienības dalībnieki...

(Sākums 1. lpp.) ne mirkli nekavējās ar vārtu raidījumiem. RFK uzbrukumā vēl iepriekšējā arī maļējo vīri — K. Freimanis un Prāsis...

valdniecis veiksme un prasmes pārvarēt pretinieku aizsardzību. Valrāk izdevība vārtu gāšanai gan bija LDZ spēlētājiem...

kums atzīstams par pilnīgi pelnītu. Vakar Slokas SB uzbrukumā lielāko triekšu vadoja 3 vācu karavīri, kas arī bija vienības histmāka daļa.

Uz mūsu slēdžu sporta vadītājas Elfrīdas Karļšonas-Kukaiņas terosinājumu mazbērnu vinrošanas sarīkojuma dalībnieki saziņojusi Latvijas izlozānā RM 200.—

Pārsteigumi Kārļa Bētiņa piemiņā

Vakar sākās 2. rīgas sacensības Kārļa Bētiņa piemiņā, kas izcīnīja šachā, kas atviena ar Rīgas meistarības turnīru vienībām...

PEC VIENLIDZIGAS SPEKOŠANĀS NEIZSKIRTS REZULTĀTS

Sīva cīņa vakar Jelgavā bija šīstur enerģiskajiem LDZ futbolistiem, kuri tikai pēc grūtas spēkošanās varēja atzīties mūļās ar viena punkta ieguvumu.

DAUGAVIEŠI — LWP 2—2

Rīgas 1. līgas futbola meistarības izcīnā pagājušā nedēļā lielāko interesi modināja abu speciālo vienību — Daugaviešu un LWP sastāpamas.

VALKAZARS — ĀTRAKAIS LATGALES PUSASINIS

Vakarotenas sacensībām Rīgas hipodromā bija jau četrā uzrakums pēc pagājušo svētdienu. Rezultāti arī paņakam nav īpašāki...

Rīga — Taisi 4—8

Vakar Talsos notika Rīgas — Talsu pilsētu sacīkstis futbolā, kas noslēdzās ar rezultātu 4—3 (3—3) uzvaru Rīgas robežsargu VEF vienība.

Eksternas vieglatlētikas sacīkstes Liepājā. Liepājas Auseklis 30. maijā plkst. 14 Liepājas pilsētas stadionā rīko eksternas sacīkstes vieglatlētikā.

Ķīm.-techn. laboratorija B. Djakonovs (dib. 1921. g.) Rīgā, Stabu ielā 16, tālr. 96901

Tintes, tušas un līmes „Arktika“

Būvģaldniecība J. Birkenfelds

Rīgā, Augustīnes ielā 7 Tālrunis 94232

Veselības apavu uzņēmums K. Vāpa Veikals Rīgā, Kaļķu ielā 21 Tālr. 28294

Darbnīca Rīgā, Pēterbaznīcas lauk. 15 un Teātra ielā 6 Tālr. 23105

Mežs — mūžīgs mantojums paaudzū paaudzēm, ja to saudzē, kopj un pasargā no uguns posta.

Sporta biedrība „MARSS“ rīko š. g. 30. maijā plkst. 16 Rīgā, Vidzemes gatvē 29 ritēņbraukšanas treka sezonas atklāšanas sacensības

Programma: 1. A kl. 1 km sprinta brauciens, 2. B kl. 4 km brauciens ar 4 finišiem...

Monopolu Ģenerāldirekcija RĪGAS RAUGA un LIĶIERU FABRIKA (bij. Volfšmidtš)

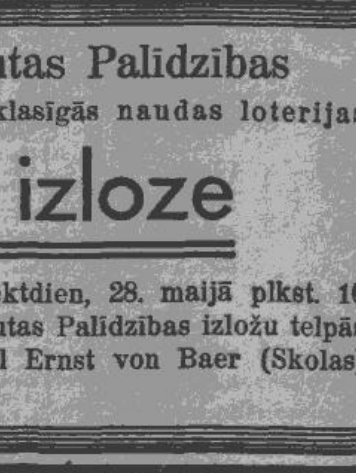
RĪGĀ, I. Ganību dambī 27

Tautas Palīdzības lielās piekļāsigās naudas loterijas III klases izloze sākies piektdien, 28. maijā plkst. 10 no rīta...

Sākūšās vidzemes meistarības futbola Vakar sākās Vidzemes meistarības futbola pirmās sacīkstes. Pirmie rezultāti šādi: Valkars SB — Rūļlepa SB 6—1 (2—1)...

Notības darba vietu futbola turnīrs. Arodā savienības Latvijas Ģenerālsaboda Rīgas pilsētas un Rīgas lauku novada pārstāvniecības...

3. Jūnija — Biedrību sacīkstes desmitcīnā. Auseklis sarīkojumā 2. līnijā pl. 18.30 Kļeģu ielas sporta laukumā rīko sacīkstes desmitcīnā vienotītiā klasē...

Spraigs cīņas moments no vakardienas RFK — Olimpjas futbola spēkošanās. Izcīnīti RFK vārtu izveidojusi bistama situācija, bet bumbu auzādi tēciem atvairā «klubā» vārtnieka Bredijs, kuru vēlīgi kavēt mēģina Heibēhs...

Nikolaj Seglenieks BANDAVAS CENTRĀ UZBRUCĒJIS (SPORTA ROMĀNS)

Engla Hermanovska viļete un ilustrācijas.

(3)

5. ATSAUKUMS.

Nākamā dienā visi Bukarestas rīta laikraksti iepriekšējās dienas notikumiem veltīja pirmās lappusēs plašus aprakstus.

Lielaļajā laikrakstā «Telegramm» rīta izdevumā varēja lasīt:

«Miklains notikums ar latviešu futbolistiem Bukarestā.»

Vakar pievakarē Bukarestā ar lidmašīnu no Varšavas ieradās piecpadsmit latviešu futbolistu, kuri pēc apmēšanās viesnīcā devās pa pilsētu pastaigas gājienā dažu rumāņu spēlētāju pavādīti. Atgriežoties uz viesnīcu pa Nikolaj-Balčesku ielu, netālu no Brătianu bulvāra, kļūstajā ielā pie ietnes, pa kuŗu gāja sportisti, piebrauca liels, vaļējs auto. No tā izlēca trīs vīri, kas metās uz priekšā esošiem sportistiem: latviešiem Dzilnu, Salnu un rumāni Kalesku. Zibenīgi pēdējos divus notrieca pie zemes, jo minētais uzbrukums nāca pilnīgi negaidīts. Tajā pašā brīdī ar sitienu bandīti apdullināja latviešu labāko sportistu — centra uzbrucēju Dzilnu. Nākamā brīdī Dzilnu ievilkā auto mašīnā, kuŗa pilnā gaitā devās uz galveno bulvāri. Bet noziedzniekiem nelaimējās: no sānu ielīņas izbrauca kāds taksometrs ar vairākiem pasažieriem. Uzbrucēju mašīna iedrāzās taksometram sānos. Sadursmē ar plīstošiem stikliem vārgi savainoti taksometra pasažieri. Pēc sadursmes no uzbrucēju mašīnas izlēca noziedznieki, bēgot katrs savā virzienā. Bēgošos gūstīt devās visi futbolisti. Vienu ar lielisku sitienu nogāza latviešu futbolists — bokseris Salna. Saķēra vēl vienu uzbrucēju. Trešais tomēr izmuka, nozūdams bulvāra jauzu straumē. Bet policija arī tam ir uz pēdām, jo futbolisti to levērojuši. Salnas sasistais uzbrucējs līdz redakcijas slēgšanai nebija vēl nācis pie samanas. Otrs notvertais liezdas uzdot iemeslus, kāpēc uzbrukums noticis, aizbildinoties, ka par uzbrukuma mōtīviem viņam nav nekas zināms. Motivus it kā zinājis tikai viens, tas, kas aizbēdzis, uz kuŗu ierosinājumu uzbrukums izdarīts. Policija domā, ka liegšanās veltīga un nō notvertiem bandītiem uzbrukuma iemeslus izdosies noskaidrot jau šodien. Mūsu laikraksts tos publicēs savā pēcpusdienas izdevumā.

Latviešu futbolists Jānis Dzilna, kas bija kritis noziedznieku rokās, no sītiena atzīlīb. Viņš jūtas ļoti labi un domā, ka noteikti varēs piedalīties latviešu futbola vienības Bandava sacīkstē ar Bukarestas klubu Romania.

Pie brokastu galdā bija saradušies daudz rumāņu futbola draugu, kuŗi izteica latviešu futbolistiem savu nožēlu par notikušo un cerību, ka policija drīz atšifrēs uzbrukuma organizētāju. Visi līdzdalībnieki pelnītam sodam neizbēgšot.

«Būtu kaut kas tāds gadījies Rīgā, es ātrāk reaģētu uz uzbrukumu, bet svešos apstākļos, svešā pilsētā uzreiz kā no cirkus burvja melnās kastes izlec trīs vīri un metas virsū. Mēs visi bijām tik pārsteigti, ka nemaz nespējām pacelt roku, kad jau sekoja sitiens un... cik tas nav man apkaunojoši — gar zemi.» par vakardienas notikumiem tuvāk sēdošiem zēniem stāstīja Dzilna.

«Ja jau vecais boksa veterāns Salna pakrita sēdus, tad var iedomāties, cik tas bija nācis strauji un negaidīti. Bet par to Salnas knock-outs izrādījās isti meistars. Zēns ielidoja miega valstībā kā bumbiņa vārtu tīklā.»

Visapkārt brokastu galdam par to vien runāja.

«Mūsu noslēpumaino ceļa biedru — amerikāņu pseido agentu, droši vien, drīz noķers, jo viņa pase taču uz robežas, kā arī Varšavā registrēta. Pēc tam uzzināsim, kas «vecim» būs bijis par zobu uz mums, latviešu puikām.»

Ierunājās arī klusais Upītis: «Man viņš jau nepatika no tā brīža, kad spiedās mūsu kupejā.»

«Kuŗam tad viņš bija simpatisks? Varbūt vienīgi lingvinistam Kalējam,» vairāki uzreiz iesmējās.

«Redzēsim, ko stāstīs Melnalksnis, kad atgriezīsies no prefektūras, pēc liecību nodošanas par nepazīstamo. Viņš amerikāni vislabāk ievērojis,» teica taisni sēdošais Seržants.

Zēni brokastis bija paēduši un izklīda. Dzilna ar Salnu dzīvoja kopīgi vienā istabā. Katrs atgūlās savā gultā, lai atpūstos rītdienas cīņai.

«Interesantākais šeit motīvs, kāpēc tas viss noticis,» savas klusās domas skaļi izteica Dzilna. «Man liekas,

ka gadījies liels pārpratums un vairāk nekas. Nepazīstamais ir mūs samainījis. Uzbrukums būs domāts kādam citam un nevis man, un, bez tam, Ati, manī interesē, vai patiešām izbēgušais bija tas pats vīrs, kas brauca ar mums kopā. Viņu redzējis ir tikai viens — tu. Vai neesi kļūdījies?»

«So zēli es labi pazīstu. Tikpat labi pazīstu, kā jūs visi viņa savādās sejas dēļ ar piķa melnajām Duglasi Fērbenkša ūsinām un uz vienas auss nošķiebtu platnall. Tas bija viņš, es par to nevienam brīdī nešaubos. Tas bija noteikti viņš,» pārliecinoši teica Salna.

Pavērās istabas durvis un ienāca abi pussargi Tilti. «Mazais» teica:

«Melnalksnis atnācis ar trim rumāņiem. Viņš iegāja savā istabā un sacīja, lai sapulcējamies visi apakšzālē. Melnalksnis pastāstīs jaunāko, ko raksta pēcpusdienas laikraksti.»

Kad Melnalksnis ienāca zālē, tur nepacietīgi sēdēja jau viss viņa draugu pulks. Viņš apsēdās sportistu vidū un teica:

«Nu, mīlie draugi, nespriedīsim par šo lietu pārāk daudz un nepaliksīm detektīvi. Kas noticis, tas noticis. Mēs pašlaik esam futbolisti, kuŗiem nav jāaiznirst, ka ritā mūs gaida turnejas pirmā spēle. Tajā katrā ziņā jāuzvar, lai attaisnotos šis tālais brauciens. Būsim priecīgi! Izmetīsim no galvas visas blakus domas. Mums jādomā tikai par uzvaru.»

Pirms turpinu tālāk, man jums jāsaka, ka mūsu rumāņu kolēģas par notikušo ļoti nepatīkami skumdināti. Šie trīs kungi, kas sēž man blakus, ir Romania valdes locekļi, un ieradusies šeit, lai atvainotos, bet atsevišķi Dzilnam un Salnam izteiktu savu līdzjūtību par vakar vakarā pārciesto.»

Atskanēja sportistu pateicīga kāju švīkoņa.

Tālāk paklausīsimies, ko raksta kāds pēcpusdienas laikraksts:

«Romania futbola kluba direktors Banesku mūs lūdz darīt zināmu lasītājiem un pārējos laikrakstus šo ziņu pārdrūkat, ka viņš katēgoriski atsauc kāda rīta laikrakstā iespiesto sensācijas garā sastādītu rakstu, itkā Romania futbola klubs latviešu sportista nolaupīšanu izdarījis ar nolūku, lai piedotu lielāku reklāmu un pievilktu vairāk skatītājus svētdien notiekošai sacīkstei.»

Kā rumāņu, tā arī citu valstu amatieņu sportistiem šādi reklāmas līdzekļi sveši un nekad nav pielietoti. Mūsu viesu labā spēles māka un skaistie rezultāti savās mājās, tāpat kā futbola vienības šigada uzvaras, pati ir labākā reklāma.

Tādēļ Romania futbola kluba vadība minēto laikrakstu sauks pie atbildības par sportistu goda aizkaršanu.» Melnalksnis turpināja tālāk:

«Tagad paklausīsimies, ko raksta pēcpusdienas laikraksti:»

«Kā mūsu policijas līdzstrādnieks ziņo, tad šorīt laikrakstā minētā latviešu sportista nolaupīšanas mēģinā-

jums Nikolaj-Balčesku ielā sarežģās arvienu vairāk. Aizbēgušais uzbrucēju bandas trešais loceklis tagad noskaidrots. Tas ir amerikānis Džonsons. Viņš futbolistiem piebiedrojies jau Rīgā un braucis ar Dzilnu un citiem vienā kupejā līdz Varšavai. Tur viņš gaisa ceļojuma kantorī atlicis savu lidojumu uz Bukarestu par vienu dienu, lai brauktu ar viņiem kopā. Tālāk telegrafiski ar Ņujorkas kriminālpoliciju noskaidrots, ka pase un Džonsona vārds viltots. Pēc uzdotās adreses tāds Džonsons nemaz nedzīvo. Pirms trim gadiem minētā namā dzīvojis gan kāds Džonsons, bet tas 63 gadu vecumā mtris. Līdz šim policija izdarījusi vairākas kratīšanas, bet meklētais nav atrasts. Meklēšanu enerģiski turpina. Abus apcietinātos nopratinās šodien pēcpusdienā.»

Visi futbolisti ar lielu interesi klausījās savas vienības vadītāja laikrakstu izvilkuma tulkojuma lasīšanā.

«Tagad, zēni, vēl mazliet atpūsties. Tad paēdīsim pusdienas, izdarīsim mazu pastaigu un liksimies gulēt, lai ritā visi būtu sveigi pirmajai cīņai. Neaizmirsīsim, ka pēc šīs lielās brēkas stadions būs izpārdots.»

«Visas labākās vietas izpārdotas jau šodien,» nobeidza Melnalksnis.

6. ANDAS VĒSTULE.

Bija skaists svētdienas rīts. Spožie saules stari pārpudināja Dzilnas un Salnas istabu. Dzidrais un vēsais rīta gaiss pa vaļējo logu ieplūda telpā.

Salna piecēlās, bet savu draugu nemodināja. Lai izgul miega pasi — viņš domāja. — Būs Jānis šodien labāks cīnītājs.

Tikko viņš bija beidzis mazgāties un saģērbties, kad pie durvīm atskanēja klusi klauvienī. Atverot durvis, viņu sveicināja un novēlēja labu rītu viens no šīs dienas futbola pretiniekiem. Viņš Salnam pasniedza aploksnī, kuŗa vakar vēlū pienākusi uz Romania futbola kluba adresi.

Aploksnis gaisa satiksmes marka bija apzīmogota ar Rīgas zīmogu. Gribot, negribot Jāni tagad vajadzēja modināt:

«Hei, piķamīce! Hei, vecais zēn, saņem vēstuli no Rīgas ar labām vēstīm, jo aploksnē tīri smaržīga, pēc skata gandrīz rozā un rokraksts liek domāt par manikūru,» atz matiem sapurinājis, viņš piecēla no pārdzīvojumiem nogurušo draugu.

Ieraugot rokrakstu, Dzilnam viss miegs bija kā no vēja aizpūsts. Viņš taisījās aploksnī uzplēst, kad pēkšņi apdomājās:

«Raksturu!» viņš skaļi teica un vēstuli nolīka uz mazā galda istabas vidū. Ātri noskuvies, nomazgājies un apģērbies, viņš apsēdās pie galda un ar kabatas nazīti uzmanīgi atgriezā aploksnī.

«Tagad es vēstuli lasīšu!»

Priecīgi smaidot, viņš lasīja ar mīļu rokrakstu veidotās rakstu zīmes.

Salna bija pienācis logam un raudzījās viesnīcas sētas dārzā, kur vēl neatradās neviena cilvēka. Bija agrs un ielās arī nedzirdēja nekādu troksni. Atis zināja, no kā šī vēstule, un viņam bija liels prieks, ka vēstule pienākusi taisni šodien un šorīt, kad Jānim Dzilnam tik ļoti nepieciešams stiprinājums un gara pacilātība. No visa pārdzīvotā viņš jau sāka baidīties par Dzilnu, vai tas varēs viņam labi piespēlēt apaļo bumbu. Un ja uzbrucējam nav enerģijas, tad tas nav vārtu šāvējs, tad nav uzvaras. Nu, ir labi!

«Vai zini, Ati, kas vēstuli sūta? Tā ir Anda! Viņa raksta, ka mūsu braucienā man un arī jums visiem izdarīšot lielu pārsteigumu. Kad tikai viņa neizdara to, no kā mēs abi viņu visu laiku tik cītīgi atrunājām. Ati, paskaties, pielīkusi klāt arī savu foto attēlu, kuŗu es vēl neesmu redzējis. Saki, vai Anda nav jauka?»

Atis Salna pazīna Andu tikpat sen cik Dzilna. Jānis iepazinās, būdams vēl ģimnazists. Kad spēlēja Bandavas jaunatnes vienībā, satika no pretim atrodošās ģimnazijas meiteni. Šī meitene nāca uz Bandavas kluba futbola laukumam blakus atrodošā provizoriski ierīkotā tenisa laukuma vaļās brīžos nodoties baltās bumbiņas sportam. Arī Jānis Dzilna labi spēlēja tenisu. Un gadījās tā, ka kādu dienu Andas Vārpas tenisa skolotājs nebija atnācis. Jānis laipni piedāvājās to atvietot. Laipnais piedāvājums netika noraidīts un tā radās draudzība. Šī draudzība ar katru mēnesi kļuva lielāka.

Sākumā Andas vecāki draudzībai nekādus iebildumus necēla, bet kad abi beidza ģimnaziju un draudzība turpinājās, Andas Vārpas bagātjie vecāki aizliedza pat satīkties. Tajā laikā draudzība bija kļuvusi patiesi liela. Domu par to, ka kādreiz viņi varēs nodibināt kopīgu ģimenes dzīvi, lielrūpnieks Vārpa nemaz negribēja dzirdēt. Par šo lietu viņam bija pavisam citi nodomi.